

N:o 201.

Af Herr T. Ekenstam: *Angående ändring i nu gällande föreskrifter rörande tullbehandling af artikeln råsocker.*

Nu gällande tulltaxa innehåller i fråga om oraffineradt socker, att, till färgen icke mörkare än N:o 18 af den i världshandeln gällande Holländska standard, hvarå normalprof genom General-tullstyrelsens försorg hålles vederbörande tullkammare tillhanda, tullen utgör 14 öre; men att deremot till färgen mörkare än nämnde standard-nummer endast drager en tull af 10 öre per *℔*.

Dessa stadganden, enligt hvilka tullsatserna bestämmas efter sockrets yttre utseende, leda ofta till förluster för inhemska raffinadörerna. De vilja t. ex. införskrifva det bästa råsockret, som kan vara att tillgå, men under N:o 18, så att det endast skall belastas med 10 öre tull.

När sådant socker hitkommer händer ganska ofta, att, ehuru det har ett lägre nummer än N:o 18, det kan hafva ljusare färg och importören blir då skyldig att betala den högre tullsatsen, ehuru han införskrifvit en vara beräknad till lägre tullsats, och som i sjelfva verket ej är af bättre beskaffenhet än under N:o 18, ehuru det efter dess yttre utseende kan hänföras till ett högre nummer, hvaraf uppkomma ganska kännbara förluster, enär en oberäknad utgift af 4 öre per *℔* helt och hållet tillintetgör den beräknade vinsten å raffineringen.

Nu finnes en utväg, lika med hvad t. ex. i dylika fall sker inom Nordtyska tullföreningen, att göra sådant socker osäljbart innan det blir raffineradt, genom att tillsätta pulveriserad bensvärta, då detta ämne ändock vid raffineringen skall tillblandas.

För att förekomma allt underslef och undvika den osäkerhet, som vid tullbehandling af dylikt socker nu eger rum borde det således vara importör tillåtet att, om han införskrifvit råsocker och genom vederbörlig auktoritet på den plats, hvarifrån sockret är afskeppat, bestyrker att taxeringen derå är under N:o 18 af den i världshandeln gällande Holländska standard, men sockret utvisar en ljusare färg, få i tulltjenstemäns närvaro och under deras kon-

troll i sockret tillblanda bensvärta, så att det göres osäljbart innan det undergått raffinering;

Och får jag vördsamt tillstyrka ett sådant tillägg till tulltaxan.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 29 Januari 1870.

Thure Ekenstam.

N:o 202.

Af Herr G. von Proschwitz: *Om ändring i nu gällande grunder för skyldigheten att delta i kyrko- och prestgårdsbyggnad.*

Såsom bekant är, utgå de lägenheter å landet åliggande besvär icke efter det taxeringsvärde, hvartill dessa lägenheter äro uppskattade, utan efter deras hemmantal. Då nu, såsom vi litet hvar känna, de särskilda hemmanen äro till sin beskaffenhet så ojemna och olika hvarandra, att det ena hemmanet ofta nog eger en ferdubbel förmåga mot det andra att fullgöra dessa besvär, är det tydligt, att detta utgörande af onera efter hemmantalet skall leda till flerfaldiga orättvisor; och icke är det väl heller gerna möjligt att ur principiell synpunkt med fog säga, att ett beskattningssätt, som så ojemnt drabbar de skattskyldige, förtjenar namn af att vara rättvist eller billigt. Man har ock länge och flerstädes klagat deröfver, ehuru ingenting åtgjorts för en förändring till ett bättre i detta afseende.

Ännu tydligare framträder denna orättvisa och obillighet, när man betänker att en del af de mest betungande bland dessa besvär, t. ex. skyldigheten att bygga kyrka och prestgård, utgår icke efter förmedladt hemmantal, utan efter oförmedladt. Det enda rättvisa beräkningssättet härvid vore väl dock, om annars hemmantalet fortfarande i dylikt afseende skulle läggas till grund, att ofvannämnda båda onera, liksom äfven de öfriga, beräknades och bestämdes efter det förmedlade mantalet, helst ju förmedling af ett hemman sökes just på grund af hemmanets oförmåga att bära de å detsamma förut